

Bilyin nový chránělec

Zpráva o opuštěném poníkovi, kterého si Bily vzala do péče, zapůsobí na její přátele jako bomba.

Bily ještě večer zatelefonuje do Peershofu. Paní Henrichová, která velmi dá na „slušné vychování“, zpočátku neskrývá svou nevělu nad pozdním telefonátem, ale když zjistí, co se stalo, změní tón a dovolí Betty a svým třem synům, aby tu neuvěřitelnou událost po telefonu pořádně probrali.

Druhý den hned po škole přijdou kamarádi do Wedenbrucku, aby si nalezenec sami prohlédli.

Mojžíšek se přes noc viditelně zotavil. Léky zabraly, horečka klesla a poníkovi se vrátila i ztracená chuť k jídlu.

Strejda Pavel hned ráno zašel na místní policejní stanici nahlásit událost. A mamka zavolala do supermarketu v Leestenu, že do práce přijde až po poledni, protože se musí ráno místo Bily starat o Mojžíška.

„Máš se i s Karlem ještě dnes stavit za strážníkem Bodem,“ řekne mamka, když Bily společně s Betty, Danielem, Simonem a Florianem vejde do domu. „Musíte sepsat protokol a chce se s vámi podívat na místo činu.“

„Místo činu – to zní hrozně.“

„Však znáš Bodeho. Je rád, že se něco děje a může si připadat důležitě.“

„Myslíš, že nebude proti, až mu řeknu, že si chci poníka nechat?“

„Proč by měl být proti? Ty jsi ho našla. Když přežije, bude to jen díky tobě.“

„A vám.“ Bily ji vděčně obejmě. „Jsem tak ráda, že mi rozumíte.“

Moc dobře ví, že nebýt strejdy Pavla, mohla by zapomenout na to, že bude mít druhého poníka. Předtím byla mamka v těchhle věcech nekompromisní. Jezdění, koně, to bylo podle ní jen pro bohaté lidi, zbytečný luxus – tak to alespoň vždycky tvrdila. Kdyby za ní před rokem nezašel pan Tiedjen a nepřemluvil ji, aby dovolila své dceři učit se jezdit, nejspíš by Bily doteď toužebně stála na kraji jezdecké dráhy ve Velkém Dvoře a snila o jezdní. To, že si mohla nechat Větrníka, a dokonce mu pořídit vlastní stáj, byla ale hlavně zásluha strejdy Pavla.

To on mamce bez přestání domlouval, aby Bily nebránila ve splnění jejího jezdeckého snu. A teď k tomu ještě druhý poník. Ani slovo o tom, kolik bude stát krmení nebo lékařská péče. Žádné: „Dítě, takové věci si lidi jako my nemůžou dovolit.“ Mojžíšek potřeboval jejich pomoc – a tak strejda Pavel jedním šmahem smetl všechny výhrady ze stolu. To jemu vděčila Bily za ten zázrak, že mamka nic nenamítala. Bily si k sobě mamku ještě jednou přitiskne.

„Víte, že je moje máma ten nejlepší opatrovatel koní na světě?“ prohlásí pyšně.

„To je nesmysl,“ brání se mamka v rozpacích a vysvobodí se z Bilyina objetí.

„Ale není! Její rodiče měli statek a moje milá maminka byla do koní ještě větší blázen než já...“

„To není možné,“ nadhodí Simon.

„Kdyby nebylo strejdy Pavla, nikdy bych se to nedozvěděla,“ vypráví Bily. „Chytře to přede mnou tajila. Naštěstí ji strejda znal už

